

Ngày 1 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:10-19 (1)

Chủ đề: *Hỡi con, nếu kẻ tội nhân kiếm thế quyền dụ con, chớ khứng theo. Nếu chúng nó nói: “Hãy đến cùng chúng ta, phục hình làm đồ huyết người, núp đợi hại vô cơ kể chẳng tội; Chúng ta sẽ nuốt sống chúng nó như âm phủ, và còn nguyên vẹn như kẻ xuống mồ mả;*”

Trọng tâm: Trong lời khuyên dạy này đã tỏ rõ về việc, khi có kẻ tội nhân, nghĩa là kẻ có tội, kẻ đã phạm tội hoặc chuyên làm công việc của tội lỗi, hoặc kẻ đó đã bị ma quỷ cầm buộc trong tội lỗi, cảm dỗ, dụ dỗ người khác làm công việc của sự cướp giết và giết người để cướp của cách tàn bạo, là điều chỉ xảy đến với những người còn trẻ, nông nổi, thiếu hiểu biết về sự trừng phạt của luật pháp đối với các hành vi cướp giết, làm hại người khác. Lời dạy này không giống như đến từ người cha, nhưng đến từ người mẹ, vì lo sợ nếu con trai của mình nhẹ dạ, thiếu hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời mà nghe theo lời cảm dỗ đó thì sẽ rước họa vào thân. Còn đối với người cha, thì cách dạy con sẽ không giống như vậy, bởi vì người cha đã từng trải vất vả để lo kiếm sống để nuôi gia đình riêng của mình, thì lời khuyên dạy con trai mình sẽ nghiêm khắc hơn, mang tính cảnh cáo và chỉ ra cho con của mình biết hậu quả của tội lỗi sẽ khiến kẻ phạm tội phải chịu hình phạt nặng như thế nào, để gây ấn tượng trong lòng con của mình. Lời cảnh cáo mang tính rắn đe mạnh hơn là lời khuyên bảo. Khi chúng ta đối diện với bất kỳ một công việc nào, hoặc công việc thuộc về mình tự chủ và tự giải quyết cho riêng mình, thì các lời chỉ dẫn cho con cái của mình làm theo thì lời nói sẽ mang tính truyền kiến thức, dạy dỗ và khích lệ. Nhưng đối với những công việc liên quan đến trách nhiệm với xã hội, với quyền lợi của người khác khác, hoặc liên quan đến luật pháp, thì lời dạy phải mang tính cảnh báo, nhắc nhở sự tôn trọng và trách nhiệm của những điều mình sẽ làm đối với công việc đó. Mục đích của việc sử dụng lời nói để hoặc dạy dỗ, hoặc yêu cầu, hoặc truyền đạt hoặc ra lệnh liên quan đến các loại công việc khác nhau là rất quan trọng. Bởi vì Đức Chúa Trời ở trong mọi sự và Ngài biết rõ mọi sự mà người ta sẽ nói, sẽ làm và Đức Chúa Trời cần nhắc các lời nói đó cùng thái độ của người nói cũng như của người nghe các lời nói đó nhằm mục đích gì, với động cơ gì và tại sao. Ngay cả khi chúng ta đối diện với Lời Chúa trong Kinh-Thánh, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va cũng dò biết tất cả mọi sự liên quan đến công việc đó cùng liên quan đến các lời nói đó. Vì các lời Châm ngôn đều đặt trước mặt những người sẽ nhìn thấy các lời Châm ngôn và nghe các lời Châm ngôn sẽ nghĩ gì và người ta sẽ hành động đối nại với các lời Châm ngôn đó như thế nào. Vì Đức Chúa Trời sẽ đả người ta tùy theo các lời mà Ngài đã nghe miệng người ta nói ra.

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 14; Tít 1;

Ngày 02 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:10-19 (2)

Chủ đề: *Hỡi con, dùng đi đường cùng chúng nó; Hãy cầm giữ chân con, chớ vào lối của họ.....*

Trọng tâm: Mặc dù các lời chúng ta học đây chép là lời Châm ngôn, giống như lời của loài người thế gian, nhưng Đức Chúa Trời không dùng những sự của thế gian để dạy dỗ dân sự của Ngài, vì hết thảy những sự được chép trong Kinh-Thánh đều thuộc về Đức Chúa Trời, vì Ngài dùng mọi sự để làm thành điều Ngài muốn. Đó là Đức Chúa Trời tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và khi loài người đọc các Lời được Đức Chúa Trời cho phép xuống trong cuốn sách gọi là Kinh-Thánh đây, thì Ngài biết rõ các tư tưởng cùng những sự suy nghĩ, lý luận, biện luận của mỗi người để làm bằng chứng cho kết luận của Ngài. Vì hết thảy mọi linh hồn đều sẽ phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ và người ta không thể chối bỏ các ý tưởng bất khiết của xác thịt mình. Vì hết thảy loài người được sanh ra từ A-đam, thì đều chịu sự ảnh hưởng từ tội lỗi của tổ phụ mình, nên hết thảy đều có thể có những tư tưởng tội lỗi đến từ ma quỷ (ma quỷ là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu) và những tư tưởng đó im lặng ẩn náu trong tâm trí của xác thịt của người ta. Ma quỷ luôn rình mò chờ cơ hội mà cảm dỗ người ta qua hành động, lời nói để kích hoạt quyền lực của tội lỗi ẩn náu trong xác thịt của người ta và khi có một số người gặp nhau và qua cuộc nói chuyện mà ma quỷ chen vào và khơi dậy quyền lực tội lỗi trong những người vốn đã từng phạm tội hoặc có những ý tưởng đó để cảm dỗ người ta. Trong kỳ sau rốt này, khi hệ thống thông tin, truyền thông như phim, YouTube, Internet mà các hành vi tội lỗi, tội ác, lừa đảo được đăng tải giống như quảng cáo và kích động quyền lực của sự ma quỷ vốn đang ẩn náu trong xác thịt của những người đã bị quyền lực của ma quỷ cầm buộc, hoặc đang ẩn náu trong xác thịt của người ta bởi tội lỗi từ tổ phụ của họ truyền lại, để cảm dỗ. Nếu cuộc sống của người ta dễ chịu, thì người ta có thể bỏ qua những sự cảm dỗ đó, nhưng khi người ta rơi vào hoàn cảnh túng quẫn, bị sức ép như thua lỗ, nợ nần mà người ta có thể mở cửa cho ma quỷ lừa dối, khiến họ trở thành kẻ tội nhân và tìm kiếm mưu kế để hành động theo ý muốn của ma quỷ đang hành động nơi tâm trí của họ. Trong câu 15 này, sự **cầm giữ chân** được chép đây là nói về việc người ta phải kiểm chế, phải kiểm soát những sự suy nghĩ nơi tâm trí của người ta, để không bị dẫn dụ mà phạm tội. Những sự toan tính liên quan đến tiền bạc như quyt nợ, gian dối, trộm cắp, lừa đảo, nói dối cũng có nghĩa là cướp của người khác vậy. Ngay cả những người mang danh là người tin Chúa cũng vẫn bị ma quỷ lừa dối khi không dâng hiến phần mười đúng, đủ như vợ chồng A-na-nia và Sa-phi-ra đã làm, để giữ lại tiền dâng hiến đúng như dâng phải dâng vậy. Họ không cầm giữ bàn chân thuộc linh của mình, nghĩa là họ để cho tâm trí mình toan tính cách nói dối để không dâng hiến đúng như dâng phải dâng vậy. Thế gian có câu: **“đông tiền liền với ruột”** để khuyên người ta cẩn thận về việc chớ coi trọng tiền bạc mà phạm tội gian lận. Chúng ta không thuộc về mình, nhưng tất cả loài người đều là tạo vật của Đức Chúa Trời và sự sống của chúng ta là thuộc về Chúa, mọi sự chúng ta có từ hơi thở, trí tuệ, sức khỏe, cuộc sống của mỗi người đều thuộc về Chúa, vậy nên chớ đại đội mà nói dối Chúa.

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 6; Thi Thiên 5; Giê-rê-mi 9;

Ngày 03 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:10-19 (3)

Chủ đề: *Vì giăng lưới ra trước mặt các loài có cánh Lấy làm lương công thay; Chính những người ấy thật phục mưu làm đồ huyết mình ra....*

Trọng tâm: Chữ **giăng lưới** có nghĩa là những sự toan tính, những mưu mẹo mà người ta nghĩ trong lòng để làm công việc ác với người khác, còn chữ **loài có cánh** được chép đây không nói về loài chim trời, mà là nói về ma quỷ, vì chúng vốn là các chê-ru-bin, thiên sứ có hai cánh, nhưng vì đứng chung đường với mưu kế của Sa-tan (Lucifer) mà bị đuổi ra khỏi thiên đàng của Đức Chúa Trời. Vì các mưu kế độc ác đều đến từ ma quỷ, nên tất cả các mưu kế của người ta là đến từ ma quỷ, thì làm sao người ta có thể qua mắt được kẻ đã đặt các mưu kế vào tâm trí của người ta? Khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người nào không còn được sáng nữa, thì ma quỷ biết và chúng sẽ lừa dối người đó và đặt các lời giả mạo như đến từ Chúa đặt vào tâm trí người ta. Vì khi người ta cầu nguyện trong ngôn ngữ của xác thịt thì ma quỷ biết rõ ý muốn của người đó và chúng sẽ nhân dịp ngọn đèn nơi linh hồn đó không sáng mà lừa dối người đó, cùng dẫn dụ người đó sa vào sự vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Phần nhiều người đã cho rằng, những việc như trộm cắp, lừa đảo, gian dối về các công việc làm nghịch lại mạng lệnh và điều răn của Đức Chúa Trời thì mới là phạm tội, mà họ không biết rằng, không thi hành bốn phận của mình theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời, thì điều đó là phạm tội. Khi Ca-in dâng của lễ cho Đức Chúa Trời, nhưng không được Đức Chúa Trời nhận, đó là vì tự nơi linh hồn của Ca-in đã có luật pháp của Đức Chúa Trời, dù luật pháp chưa được ban cho loài người xác thịt, vì thế cho nên Đức Chúa Trời không nhận của lễ của Ca-in. Đức Chúa Trời không muốn của lễ, nhưng Ngài muốn sự vâng lời. Đạo đức của loài người không phải là của lễ, nhưng sự vâng theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời mới thật là của lễ đẹp ý Đức Chúa Trời, vì khi người ta vâng theo Lời Chúa thì linh hồn người ấy sẽ được tự do thông công với Đức Chúa Trời và ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn đó sẽ luôn được thấp sáng. Sự cầu nguyện rất quan trọng, nhưng nếu chăm sự cầu nguyện mà không làm theo Lời của Đức Chúa Trời thì lời cầu nguyện đó chỉ là chiếc áo nhơ nhớp ở trước mặt Đức Chúa Trời mà thôi.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Lu-ca 6; Gia-cơ 1;

Ngày 04 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:20-22

Chủ đề: *Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, Cất tiếng dõ ra nơi phố chợ; Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dõn dực ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, Mà rằng: Hỡi kẻ ngu dõ, các người sẽ mẽn sự ngu dõ đại cho đến bao giờ?.....*

Trọng tâm: Đây là lời tiên tri về Đức Chúa Jêsus Christ sẽ đến thế gian và tiếng của Ngài sẽ rao giảng trong các đường phố và chợ trong dân Y-sơ-ra-ên và các vùng lân cận. Nhưng người ta không muốn nghe các Lời của Ngài và cho tới ngày sau rốt này, lời tiên tri này vẫn đang ứng nghiệm. Người ta không muốn nghe các Lời khôn ngoan, Lời tri thức được tỏ ra qua các tội tở thật của Ngài, mà người ta lại thích nơi đông người tới (cho vui con mắt, cho đã cái tai), nên người ta chán nghe Lẽ thật, nhưng lại thích nghe những sự lạ của thế gian, mà họ không biết rằng, cơn giận của Đức Chúa Trời sẽ giáng trên họ. Ngài khiến kinh tế, tài chính, công việc buôn bán của họ sa sút, Ngài khiến những sự buồn phiền tới thăm họ, Ngài khiến những kẻ ngang tàng tới làm phiền họ, bởi vì họ không thích nghe Lời của sự sống lại và sự sống đời đời của Đức Chúa Trời. Khi xưa vua Pha-ra-ôn đã không chịu vâng theo Lời của Đức Giê-hô-Va phán qua Môi-se, nên Ngài sai cào cào, châu chấu, ruồi mòng, rồi mưa đá đổ xuống tàn phá đất đai và tài sản của xứ đó thế nào, thì kỳ sau rốt này Đức Giê-hô-Va cũng làm thế đó với những người khinh dẽ Lời hằng sống và bền vững của Ngài. Người ta chê bai, bắt bớ, làm buồn lòng các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ và không muốn nghe những Lời của Lẽ thật được phán ra qua môi miệng của những người mà nếu chẳng phải bởi quyền phép của Đức Thánh Linh thì người ta không thể nói ra được các lời đó, mà họ không biết rằng, họ đang chối bỏ Đấng đã sai các tội tở thật của Ngài thay Ngài để nói ra các lời đó. Ngày sau rốt này, người ta thích nghe những lời mà xác thịt của người ta thích nghe và các giáo sư giả nhân dịp đó mà nói những lời mà tai xác thịt của người ta thích nghe, họ thích được nghe lời an ủi, lời động viên sáo rỗng, thích nghe lời cầu nguyện chúc phước, thích nghe những sự hảo huyền nhưng không có lời nào thuộc về Lẽ thật, cũng không có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời để nuôi dưỡng linh hồn để nhờ quyền phép của Lẽ thật mà được nên thánh mà được thấy mặt Đức Chúa Trời. Họ tự lừa dối mình rằng, họ đã trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa, mà họ không biết rằng, những nơi đó không thuộc về Đức Chúa Trời, nhưng thuộc về ma quỷ, vì không phải bất cứ nơi nào người ta tự xưng là Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ thì nơi đó là Hội Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn của những người như vậy đã tắt, nên con mắt của linh hồn những người đó trở nên mù, không nhận biết đâu là cửa hẹp và đâu là đường chật dẫn linh hồn người ta đến sự sống đời đời.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Ma-thi-ơ 25; Lu-ca 13; 2 Phi-e-rơ 2;

Ngày 05 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:23-27 (1)

Chủ đề: *Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kìa, Ta sẽ đổ thần linh của Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những Lời của Ta. Bởi vì Ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giờ tay Ta ra, lại chẳng có ai chủ ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy của Ta, không chịu Lời quả trách của Ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, Ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt Ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trối, và sự ngặt nghèo,*

Trọng tâm: Vì người ta không nhìn thấy Đức Thánh Linh nên họ coi thường các mạng lệnh của Ngài được công bố qua môi miệng của những người được Ngài chỉ định, được Ngài xúc dầu. Dù người ta không biết Ngài, thì Ngài vẫn luôn hiện diện, vì muôn vật đều ở trong Ngài và Ngài ở trong muôn vật nên Ngài biết rõ mọi sự trong muôn vật. Dù Lời Chúa có chép rõ về sự hiện diện của Đức Thánh Linh, nhưng người ta vẫn coi thường những Lời đã chép đó, nên khi tai họa xảy đến với những người cứng lòng đó, thì Ngài sẽ họ phải trả giá cho sự vô tín của mình và đó là sự công bình của Đức Chúa Trời đối với muôn vật. Việc thuộc Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh không đồng nghĩa với việc hiểu Kinh-Thánh, cũng như những người giữ kho cho các công ty vậy, tất cả mọi thứ chứa trong kho đó không thuộc về những người coi giữ kho, cũng như những người làm ở ngân hàng, họ đếm tiền cho khách hàng của ngân hàng mỗi tay, nhưng túi của họ không được hưởng số tiền đó vậy. Biết các Lời của Đức Chúa Trời đồng nghĩa với sự được ăn bánh ma-na và được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời. Còn được sở hữu sự hiểu biết Lời Chúa không phải là sự người ta dùng sức lực mình để thuộc Lời Đức Chúa Trời, nhưng là làm theo Lời của Đức Chúa Trời, như Đức Giê-hô-Va đã phán:

Các người hãy tuân mạng lệnh của Ta, gìn giữ luật pháp của Ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh của Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va. Khi người ta vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ nhận biết mục đích người ta vâng giữ vâng giữ và làm theo Lời của Ngài. Nếu bởi đức tin mà người ta vâng giữ và làm theo Lời Chúa, thì Đức Thánh Linh sẽ khiến cho người đó hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa và chính mỗi người tin Chúa sẽ kinh nghiệm được khi được ăn ma-na đang giấu kín và được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời thì linh hồn họ sẽ được vui mừng, được bình an vì được tái sanh và thân thể xác thịt của họ cũng nhận được các dấu hiệu lạ lùng của Lời Đức Chúa Trời trên cuộc sống của mình, không thể giấu được.

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 18; Giăng 3; 2 Phi-e-rơ 1;

Ngày 06 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 1:23-27 (2)

Chủ đề: *Bởi vì Ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giờ tay Ta ra, lại chẳng có ai chủ ý; Nhưng các người đã bỏ hết Lời khuyên dạy của Ta, không chịu lời quả trách của Ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, Ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt Ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, Tai nạn xông vào các người như cơn trối, và sự ngặt nghèo, khôn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng Ta, nhưng Ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm Ta, nhưng không gặp được.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là Đấng công bình, không tây vỹ ai, vì hết thấy loài người đều được Đức Chúa Trời tạo nên với một mục đích: tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài và hết thấy mọi linh hồn đều thuộc về Đức Chúa Trời. Như vậy tất cả những chiếc bình nào được Đức Chúa Trời tạo nên mà không đạt tiêu chuẩn, thì Ngài đập bỏ, nắn cái bình khác theo đúng chất lượng đã định của Ngài, như Lời Chúa đã phán:

Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, Ta đối với các người há chẳng làm được như người thợ gốm hay sao? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, đất sét ở trong tay thợ gốm thế nào, thì các người cũng ở trong tay Ta thế ấy. Trong lúc nào Ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng nhổ đi, hủy đi, diệt đi; nếu nước mà Ta nói đó xây bỏ điều ác mình, thì Ta sẽ đổi ý Ta đã toan giáng tai họa cho nó. Cũng có lúc nào Ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng dựng nó, trồng nó; nếu nước ấy làm điều ác trước mắt Ta và không nghe tiếng Ta, thì ta sẽ đổi ý Ta đã định xuống phước cho nó. Nếu bạn tin Đức Chúa Trời là công bình, thì để nhận được sự công bình của Đức Chúa Trời dành cho linh hồn mình, thì bạn phải đối nại với Đức Chúa Trời công bình theo luật pháp của Ngài, vì khi bạn vâng giữ và làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì chính quyền phép trong luật pháp công bình của Đức Chúa Trời sẽ tái tạo lại linh hồn bạn và nếu linh hồn bạn thật sự vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì linh hồn đó phải chứng minh sự vâng phục của mình, là bắt thân thể xác thịt mình phải vâng phục và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi thân thể xác thịt không còn vương vấn tội lỗi, thì thân thể xác thịt đó được ban phước và thân thể đó sẽ là đền thờ của Đức Chúa Trời. Môi miệng của thân thể đó sẽ ca tụng Danh Chúa, tôn cao Lời Đức Chúa Trời mà ma quỷ sẽ không thể ngăn trở được công việc đó, bởi khi thân thể xác thịt của người đó không vương tội lỗi, thì ma quỷ không thể kiện cáo người đó và bấy giờ, linh hồn người đó sẽ nhận được các ơn của Đức Thánh Linh vì Đức Thánh Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn đó, khiến linh hồn đó được hiểu biết những sự sâu nhiệm giấu trong Lời Đức Chúa Trời

Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 18; Ê-xê-chi-ên 33; Rô-ma 5;